

KEMENES VIDÉK

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN ÚJSÁG.

(„KISZCELL. és VIDÉKE”)

(„KISZCELL. és VIDÉKE”)

Megjelenik minden vasárnap.

Egy évről...
Fél évről...
Negyedévről...
Hónapról...
Hétfőn...
Kedd...
Szerda...
Csütörtök...
Péntek...
Szombat...
Vasárnap...

Feliratok szerkesztője:
Huss Gyula
Helyettes szerkesztő:
Bakonyi Imre

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Céldombólk, Dűm d i k írtók, Gombas ház — Ide járulnak
szendők a lap szellemi és anyagi részét illető mindenféle
küldemények.

Hatosági felügyelet házasságokra.

Attól a peretől fogva, hogy az ember először megpillantja a napvilágot, azonnal hatosági felügyelet alá kerül. A hatóság, a társadalomnak hivatalos őre, figyelemmel kíséri életének minden mozzamatát és még halála után is számot kér ha nem is tőle de bizonyosan róla.

Természetes, hogy az emberi élet három főmozzanata: a születés, a házasság és a halál a hatóság nyilvántartás, működtethetjük: ellenőrzés legfontosabb tárgyai. A haladó civilizációval ez az ellenőrzés némileg gondoskodásává is vált, amennyiben a hatóság, karöltve a humanizmussal elkezdte társadalommal, nem elgázkodik meg minden esetben az emberi élet eseményeinek egyszerű regisztrálásával, hanem a szükséghez, főleg pedig tehetségekhez képest segítséget is nyújt a gyámoltaloknak.

Ily körülmények közt csodálni való, hogy szociológusaink eddig nagyobb figyelmet nem fordítottak a házasságokra, mert hisz köztudomású, hogy a szerencsétlen, boldogtalan házasságok száma egyre szaporodik, miáltal nem csak azokra az egyesekre, kiket a baj közvetlenül ér, hanem a szerencsétlenség, hanem a társadalomra is, mely sokszor kénytelen az áldozatokról gondoskodni és azonkívül erkölcsi alapjaiban is ráskódtatásokat szenved.

Oh nem gondoljuk, hogy a hatóság vagy a társadalom beavatkozása képes

lehetne a szerencsétlen házasságokat lehetlenekké tenni, hogy például a hatóság, mielőtt engedélyt adnak házasságkötésre, megvizsgálja; illenek-e a házastársak egymáshoz és nyújtanak-e vagyoni viszonyaik, egyéni tulajdonságaik és hajlamaik garanciát a boldog együttéléshez. Az ilyen felügyelet erősen belenyúlna az egyéni szabadságba, melyet korlátozni homlokegyenest helyetköznek a modern szabadelvűségbe. A könnyelmű házasságkötések legjobb ellenszere a higgadt megfontolás, melyet megint leginkább a műveltség ad meg, vagyis arra kell törekedni, hogy a műveltség széles rétegekre terjedjen ki és így minél többen képesek legyenek helyesen megítélni: megvan-e leendő házastársában és természetesen önmagában is minden szükséges kellék, a mely a boldog házasságra nézve biztositókat nyújt?

De mily kevesen bírnak annyi emberismerettel, hogy szerelmük tárgyában helyesen megbírálhassák egyéni tulajdonságaikat? legtöbb házassági szerencsétlenség az emberismeret hiánya az oka. De van még más ok is, s míg amaz el len hiába küzdene hatóság vagy társadalom, emennél már igenis érvényesíthetné befolyását, sőt ez — magasabb közérdeket felülhelyezvén rosszul értelmezett egyéni szabadságon — egyenesen kötelessége volna.

Idetartozik a házastársak körülményeinek korlátozása, idetartozik a házasságok egészségi állapotának megvizsgálása.

Lehet-e arra remény, hogy az agg férfi házassága fiatal leánnyal boldog legyen? Imáinkba foglaljuk, hogy: „Ne vigy minket a ki-értetbe!” de vannak kísértetek, melyeknek az emberi természet ellentánni nem tud, vagy a melyeknek kikérüléséhez csaknem emberfeletti erő, önmagan felülmúló akarat kell. Nem e kell, hogy az erkölcsatlenség melózánya legyen az ilyen házasság?

Még na jobb bajt okoz, ha egészségtelen egyének lépnek házasságra. Ide előtt elhalalozván, osonevész, keresztelketelen utódokat hagynak hátra, kik a társadalomnak terkére esnek.

Nem lehet tehát az egyéni izlést, az egyéni akaratot annyira respe tálni, hogy ezáltal a társadalom megkárosodjék. A férfi volna szükség-e, hogy a házasságulandókat a hatóság orvosai vizsgálatsnak vesesék alá, a mivel elejét lehetne venni a beteges epigónok tulzaporodásának és kihatás lehetne egészséges, tetterős, az élet sordogainak sikeresen ellentánni tudó jövendő nemzedékre.

A má-különbzen annyira údvös egyéni szabadságnak házasságkötéseknél az említtet közegézségügyi és egyuttal humanitárius határt kellene szabni: szigoruan ügyelni kellene arra, hogy csak testileg kifogástalan egyének léphessenek aranyfrigyra, melynek hivatása nem bajokat okozni, hanem boldogságot teremteni.

Ezzel azonban a hatóságok kötelessége még kimerítve nem lenne. Már manapság, a mikor pedig a házasságkötések elé alig gördítettek akadályokat, ijesztő

A halál előtt.

Ira: István.

A szobát csak egy vörös ernyővel eltoppított fényű kis lámpa világította meg. A párnák, a takaró fehérre mosott vakítóan felejt bele a szoba vörhenyes sötétjébe. A férfi az ágy mellett ült, az asszony a takarók alatt pihogott nebesen.

A szoba levegőjét melegség, orvosságlatok a valami borzongató hűvös szag töltötte be. A kályhából, sárkás tüstényű ömlött ki és a sötétség, a lámpa, világa meg a tűs bírokra keltek egymással. Ez tülledtek vadul, ide-odadobálva egymást. Egyszer az egyik hódított el a másikhoz, egy más helyet, majd újra visszament a helyére. S a vibráló fénycsomók fennléteket, ingattatásokat keverték a szoba eddigi nyugodtságába. Megragadták a levegőt és régi képeket, elfeledett emlékeket rajzoltak bele. Az asszony szeméit lehunyva emlékezett. A férfi kezeibe temette arcát és emlékezett.

Asszony látta magát natalon. Mikor játszott az étellel, ugrott a férfiakat, mikor ő is ugrott, táncolt, érdekesen nézett, de megának boldondul unalmasan. És visszaemlékezett azokra a diadalokra, azokra az untató diadalokra, amelyeket olyan könnyen megszeresni és a melyekre mégis olyan büszke volt. Mikor pedig hozzá szokott ahhoz, hogy mindig diadalokat arat, akkor már kibírván kereste azt, a ki nem hódol neki.

Ráakadt Borotvált arcu, mélysemű fü volt, fényre pomadézott hajából egy csomó mindig belelógott a szemébe, melyek mindig valamit kutattak a messzeiségben, mintha onnan akartak volna valamit idehozni. Astán semmi sem volt több.

Egynehány csók, nem is emlékezett hol, egy-egy felig állott ölelés, nem is tudta mikor és egy arckép áll a mellén.

Eddig tartottak az asszony külön emlékei. Nem akarta, hogy tovább tartssanak. Idáig szabad volt, ezután már el volt zárva.

A férfinak talán még kevesebb külön emléke volt. Ő nem élt külön életet. Ő élt úgy a többiekkel együtt. Ismerte a „többiek” mind, de a többiek „közül” egyet sem ismert. Csak az az emléke volt, hogy szerette a leányt és a leány az ő asszonya lett. Nem tudta hogyan, de az övé lett.

Konyi emlék elég volt neki. Astán együtt emlékezett a fehér párnák között végkölt lehelő asszony, és a férfi. A házassálettükröl emlékeztek. Itt is csak az asszonynak voltak külön emlékei. A férfinak elég volt egy-két emlék.

A férfi jó férj volt. Látzott, igazán látzott rajta, hogy a leányt, a kit elvett, szerette. És látzott rajta, hogy tudja, hogy a leányt csak hosszávették, hogy asszonya nem szereti őt.

Egy erőszakos csókot nem vett tőle. Vigyázott rá. Apolla nyugolatta. És megbiszt benne. Erősen szerelmesen. Nem kérdészködött utal,

tettei iránt. Pedig kíváncsi volt. Szerette volna az asszonyt mindentüve elkisérni, felt is, hogy az asszony talán megcsalja. De az asszony nem szólt soha semmit, a férfi sem kérdéselt soha semmit...

Csak egyszer csuszott ki a száján egy kérdés. Meglátta az asszony mellén azt a kis medailtot. Megkérdezte:

- Mi van benne?
- Egy arckép — felelte az asszony.
- Kinek a képe?
- Az asszony várt Asszán felett:
- Egy arckép.

Azóta a férfi nem kérdéselt semmit. S most egyszerre valami nagyon nagy vágy tödül rá. Az a sok kérdés, az a sok el nem hangzott kérdés mind a tarkát fojtogatta, nyomta és neki becsélnie kellett.

Felnezzet. Az asszony gondolatai a férféval együtt jutottak el az elfojtott kérdéséig. S az asszony érezte, hogy még előbb egy nagy tust kell megvívnia.

A kályha rostélyán egy-egy lassú széndarab hullott sinterve alá, az ablakok meg-megzördültek, a butorok ropantak itt-ott egyet. Az egész szoba feléledt. Hallani akart. Az asszony is kinyitotta a szeméit. És a férfi lassan, bátor-talanul szólalt meg.

— Te magad sem titkold magad előtt, Mások előtt igen. Hogy ne legyenek itt sokan De te tudod. És így én is megmondhatom a mit akarok. Mielőtt...

H I R E K.

módon megnövekedett a vadházasságok száma. Ezt az erkölstelenséget nem tudják gyógyítani sem a lelkészek, sem a hatóság emberei, Ellene azonban erővel kellene fellépni, különösen akkor, ha a házasságkötést egészségügyi feltételekhez kötnék.

Igy aztán egyszerre két olyan bajtól menekülne az emberiség, melynek a szerencsétlen, boldogtalan házasságok és immorális vadházasságok közvetve és közvetlenül végtelenül végtelen kellemetlenségeket okoznak.

Kártyaellenes liga

Azt a hirt vesszük Budapestről, hogy ott kártyaellenes ligát alakítanak. A liga tagjai meg fogják fogadni, hogy soha kártyát a kezükbe nem vesznek.

Sokan vannak, kik az új liga megalakulását örömmel üdvözik, de mi kerekimondjuk, hogy emiatt öröme semmi ok nincsen. Az egyletesdi-játék egy új hajtása az egész, mely csak azt bizonyítja, hogy a kártyajáték mód felett elszaporodott. A kártyázásnak végetes terjeszkedése pedig igazán oly szomorú jelenség, hogy azon nincs mit örülni.

Semmiféle liga ezt a kárhozatos szenvedélyt megfékezni nem fogja. Mert a ki e liga tagja lesz, az bizonyára nem kártyás. Hogy pedig a liga valamely alkalmas módon a kártyásokat szenvedélyükből ki fogja gyógyítani: arra semmi reményesség nincsen.

Azután meg csak félmunkát végezne a liga, még ha törekvése sikert aratna is. Még ma is azt mondjuk, hogy a kártyás „koszkatatja” pénzét, tehát kockára teszi. A kockajáték — tán a legelső, legprimitívebb szerencsejáték — pedig régiesen divatját multa. Csak multjának emléke maradt meg belőle. Ez a mult pedig csöppet sem volt üdvösebb, mint a jelen, mely a kocka helyett más szerencsejátéknak hódol.

A léha szórakozásnak mindig kedve telt abban, hogy fáradság, munka nélkül, játék közben pénzt szerezzen. Az emberek, különösen a lusták, ezerféle módját eszelték ki annak, hogyan lehessen mások tisztességes keresményéhez könnyű szerrel hozzájutni. A mérészek nem húzóznak gonoszítottaktól, a félnébbek a kevésbé veszélyes játék módját választják

rossz szándékuk keresztülviteléhez. Társadalmi rendünk dicsőségére meg kell vallani, hogy a gonosztevőket többnyire becsukják, a szerencsejátékosok pedig töukremennek. Ez aggasztó körülmény. Kétszámra belőle, hogy erkölcsünk meglazultak, de egyuttal az is, hogy megélhetési viszonyaink a lehető legrosszabbak. Mert minél több a szegény ember, annál több akar hirtelen meggazdagodni, akár büntény, akár szerencse révén.

Látszik tehát, hogy a baj gyökere sokkal mélyebben fekszik, mint azt az új liga alapítói keresik. Az orvoslása sokkal nehezebb, mint képzelik. Tegyük fel, hogy a liga működése oly eredményes lesz, hogy az összes kártyagyárakat csödbe kergeti. Vajjon gondolják-e, hogy ezáltal segítettek ezen az ezerféle mizériában sanyalódó társadalmon? Ugyan miféle haszon háramlott az emberiségre a kockajáték megszüntével? Nem lépett-e helyébe száz más szerencsejáték? S boldogok leszünk-e már, ha a pénzüket nem a kártyán, hanem az osztálysorsjátékon, e népetesaló intézményen, a lóversenyen, a börzen, vagy akár az ártatlan dominóon fogjuk elveszíteni?

Nem, uraim, ligátjátszó uraim, meddő kísérletezésüknek semmi komoly célja nincs. Nemcsak azért, mert jelentéktelenül keveset érhetnek el, de azért is, mert helytelen, alkalmatlan eszköz választottak a magyar nép boldogítására.

Kíváncsiak arra, hogy hát mi volna a módja annak, hogy a magyar nép kárhozatos szenvedélyeitől megóvassék és jóléthez vezetessék? Megmondjuk. Legelső sorban jövedelmi forrásait kellene okszerű gazdasági intézményekkel szaporítani, hogy a szűk kereseti viszonyok alatt roskadozók ne legyenek kénytelenek a szerencse utvesztőibe elkalandozni, az után meg a nép tanítását szorosan egybe kellene forrasztani nevelésével. Nevelni pedig arra kellene, hogy nem lehet tisztább öröme a tisztességes keresményénél (persze, ennek meg is kellene lennie) s nem lehet undokabb pénze az ebtüsterzettnél. Ha erre nevelhetjük a népet, akkor nemcsak a kártyajáték, hanem az összes szerencsejátékok csak azoknak a mihasznáknak lesz szórakozása és pénzszerzési módja, a kiket semmiféle liga a világon nem képes megjavítani.

Nem tudta végigmondani, a mit kezdett. Várt egy kicsit. Azután másba fogott.

Emlékezz vissza mégegyszer a mi jó életünkre. Ugy-e vigyáztam rád, vezettelek társaságba...

Megint nem tudott mit mondani. Valami szorongó érzés nyomta a mellét.

Félt azoktól a nehezen visszafojtott, erőtlennül elhagyott kérdésektől.

— Vigyáztam rád — mondta mégegyszer és szerettelek. — Hát te szerettél-e? — szalant ki a száján az első kérdés.

Az asszony lecsukta a szeméit és úgy felelte gyöngye hangon:

— Szerettem...

A férfi hallotta.

— Én nem bántottalak soha kérdésekkel. Eszedbe jutott.

Csak egyszer. Igaz egyszer.

Az asszony tágrányított szemében valami határozatlan előreérzés látszott. A férfiből most kitért a féry.

— Egyszer kérdeztelek. Csak egyszer. És te még akkor egyszer sem feleltél. Most utóljára, kérdelem mégegyszer: mi az abban a kis medaillonban a mit a melleden viselsz?

Az asszony a haldokló keskenyösségével, a kik tudják, hogy tőlük már semmit sem lehet elvenni, felelte:

— Egy arckép.

A férfi szinte öntudatlanul kérdezte. Kinek az arcképe?

Nagy szünet volt. A férfi remélte azt, hogy az asszony megfogja mondani az igazat, nem remélte azt, hogy hazudni fog.

De az asszony felelt:

Egy arckép.

A férfi mégegyszer kérdezett:

Kinek az arcképe?

Az asszony most már nem felelt semmit. Semmit sem akart mondani. Érezte, hogy őt már büntetés nem érheti. S mégegyszer utóljára megcsókolta az arcképet.

A férfi látta. Hagyta. Mikor azután az asszony elvette az ajkától, közelebb lépett és megfogta a láncot:

— Meg fogom tudni, kinek a képe van benne.

Azután rántott egyet a láncon. A vékony aranylánc belenyomódott a husba. És egy halk recsenéssel feltépte-t. A férfi csak a medaillonra látta. Ideg-sen kaparta, végre felnyitotta.

Egy arckép volt benne.

Borotvát arca, melyszemű fiatalember képe volt, egy hajsó-mó belélegott a szemébe és a szemé nézett messzire.

A férfi szinte úgy érezte, hogy keresztül néz rajta.

Nem tudta, kié az arckép, nem tudott róla semmit.

És ledobta a képet a láncsal együtt és rátiport es azután öklözni, útni kezdte az asszonyt es verte, ütötte...

— Új orvos városunkban. Salsberger Ernő dr. orvosudor C. lldömölkön, Hollósy-ter 27 sz., alatti dr. Pleunits fele hazban orvosi gyakorlatát e hó elején megkezdte. Ajánljuk a rokonszenves fiatal orvost a szenvedő emberiség figyelmébe.

— Adakozás. Bán János c. lldömölkői plébános a létesítendő vasutas árvaah alapja javára 5 koronát adományozott, melyért a vasutasok ez uton mondanak nyilvános köszönetet.

— Elhunyt kir. táblabíró Horváth Ede kir. ítélőtáblai bíró, a c. lldömölkői kir. járásbíroság eddigi vezetője f. hó 1-én hosszas betegeskedés után városunkban elhunyt életének 59-ik évében. Vasárnap temették az előkelőségek nagy-szamu részvétel mellett a helybeli sírkertben. Özvegyet és három arvat hagyott hátra. Béke poraira.

— A vasutasok balja. A magyar szent korona országának vasutas szövetsége c. lldömölkői kerülete f. hó 3-án este 8 órakor tartotta meg fényesen sikerült táncmulatságát Kelemen Tyadár állomásfőnök védnöksége mellett a c. lldömölkői Griff szálló összes helyiségeiben. Dacára hogy a fő öházi személyzet nevezettségét kimuttatta az állomási személyzet és a szövetség ellen, mert tavolmaradásával tüntetett a mulatságon, mégis oly élvezetes estelyt produkált a rendezőség. Hogy hasonlóbban meg nekünk C. lldömölkieknek egyáltalán nem volt ezideig részünk. Szüknek bizonyult a Griff-szálló nagyterme, a mely a táncosokat csak nagynehezen tudta befogadni. Mészáros János vendéglői helyiségei pedig a nagy számú közönség miatt annyira kicsinyek voltak, hogy a szűnóra alatt a báterem egy részét is asztalokkal volt kénytelen megtölteni. Városunk szép hölgyei és asszonyai, ugyszintén a vidék, sőt messzevidék női nagy számban vettek részt az est sikerében, melyen Sárközi Géza zenekarának hangjai mellett a c. lldömölkői báteremben fél 9 órakor kezdtek meg a táncrend első csárdását. A homlokfalon a vasutasok jelvénye, a szárnyaskerék díszelgett, mintegy meglepéssel nyújtotta ki szárnyait a sikerült bál nagymennyiségű részvevőinek láttára, mert nemcsak táncosnő, hanem táncos is volt az egész est folyamán bővíben. Az est az első perctől kezdve a feszelen jökedv jegyében zajlott le. A csárdásban bizony meg kevésbé táncolni szerető idősebb férfiak is résztvettek, a hangulat az ujjongásig menő fesztelennül megnyilatkozó jökedv és vidámság volt. A keringő és boston táncban pedig lehetetlen volt kolont tartani, a mennyiség folytán ez nagyon is meg-bocszatható körülmény. Az első négyesről csak annyit, hogy ugyanannyi volt benne a táncos, mint a szerelmeseik második négyesében, mintegy 50 pár táncolta végig. A bál erkölcsi sikere mellett az anyagában sem maradt el legkevésbé az, hogy a kerületi könyvtár, a vasutas temetkezési egylet és a létesítendő japán park javára szép eredménnyel végződött. A reggeli tártó bált követte a villasreggelizés a Griffben, melyen rendezők nagy számban voltak részt. A felhív-zetök névsorát jövő számunkban közöljük.

— Új iparosok a járásban. Havasi János bábsütő Jánosháza, Fábán Sándor lakatos Jánosháza, Csizsár József cipész, Szentmiklósa a héten kaptak engedélyt a c. lldömölkői főszo-lgabíroság, mint elsőfoku iparhatóságától. Ugyancsak e héten mondott el Ländler Samu fűszerkereskedéséről, helyében pedig a Szentháromság téren Weiss Izidor vegyeskereskedésre kapott iparigazolványt.

— Ismeretlen lövöldözés. Hétfőn este 7 óra tájban a sötét havas utban Simonyiban hazafelé tartottak a vendéglőlől Vida György és Schmeck Mór ottani lakosok, a mikor az utcán rövid egymásutánban három revolverlövés durrant el. A pokoli sötétségben a lövöldöző tettes könnyen elmenekült, kiléte után nyomoz a csendőrség. Szerencsére egyik golyó sem talált.

— Súlyos sérítés bosszúból. Fider Miklós nagysimonyi lakos a mult heten egy favágó fejszével megtámadta régi haragosát Németh Lajost, s rajta több rendbeli sértest ejtett. Fel-jelentették a c. lldömölkői kir. járásbíroságnál.

Nyilvános verekedés. Fehér Pál ostfiasz-szonyfai lakos szombaton délelőtt az utcán ösz-zetalálkozott Fehér Jánosné ugyanottani lakó-sal és közöttük szóváltás keletkezett. Persze az asszonynépség engedni nem akar, miért Fehér Pál kénytelen volt az ügyre a pecsétet egy né-hány ütleggel rányomni. (Az ügy valószínűleg a bíróság előtt fejeződik be.)

— **Az ifjúsági önképzőkör estélye.** A cell-dömölki ifjúsági önképzőkör 1912 február 18-án, jövő vasárnap, a Griff-szálló termeiben saját könyvtára gyarapítására mukédevel előadással, szavazatokkal és táncsal egybekötött zártkörű estélyt rendez a következőkkel: 1. „Az udvari bál” énekes bohózat egy felvonásban, írta Batori László, a darabot Ludvan Sándor tanító rendezi. Személyei, nők: Finkelstein Rezsü, Szalóky Rózi, Reich Margit és Mészáros Jolán, férfiak: Horváth Béla, Nagy László, Polacsek Vilmos és Brandl Jenő. 2. Keresem az Istent, írta Abrányi Emil, szavalja Finkelstein Rezsü. 3. „Hipnotizmus” dialóg előadják Reich Margit és Horváth Béla. 4. „Asszony szeretnék lenni” monológ, előadja Szalóky Rózi. Reméljük városunk közönségétől, hogy ezen élvezetes estén nagy számban fog résztvenni, valamint, hogy ezen fiatal egyület az ifjúsági önképzőkört minden anyagi erejével pártfogja. Az előadás megtörténte után hajnalig tánc. Belépődíjak, személyjegy 150 és 2 korona, családjegy 3 és 4 korona.

— **Tuzsól a Sághegyen.** A sághegyi baltzaltánya tulajdonát kepező, a sági határban levő pincét valoszinűleg gyújtogatásból, eredő tűz pusztította el e hó 5-en hétfőn este. A kar mintegy 80 korona.

— **Színházi.** A Molnár Gyula-féle színtársulat a héten Janosházáról városunkba érkezett. A színtársulat a közönség gyér partfogása mellett a „Korona” szálloda termében tartja előadásait. Értékelésünk szerint Szalkay Lajos színigazgató, ki nagyszabású színtársulatával esidősekről Székesfehérvárról jatszik, a bójt folyamán Papára való utastában, Celldömölkön 8—10 előadást fog tartani. Szalkay Lajos színtársulata egyike a vidék legnagyobb és legjobb erőkből álló színtársulatának.

— **Udvari Ferenc körzése.** Ki ne ismerné nálunk Vasmegeyben az egykori seneidg néppárti országos képviselőt, az élelmes bankdirektort, a ki végre is számos szédelgése után kénytelen volt külföldre menekülni Körzése meg mindig tart, de es ideig nem sikerült a rendőrségnek elfogni. A budapesti államrendőrség a múlt év október havában átiratot kapott a bukaresti rendőrségtől, a mely jelentette, hogy az 1910. év tavasza óta él ott egy From Dávid Ignác magyar festő, a kiről azt hiszi, hogy azonos Kecskeméthy Gyóssal. Ezért kéri, hogy küldjék a sikkamos arcképet és körzvényét. A budapesti rendőrség ezt meg is tette. Egy héttel később astán megjött a rendőrség valassa, hogy From Dávid Ignác nem azonos Kecskeméthyvel. Az idén január végén újra levél érkezett a főkapitányságra Bukarestből, de nem a rendőrségtől, hanem egy marosvásárhelyi lelkész övezgatótól, a ki most a román fővárosban él. Ast írta, hogy ő, a ki személyesen ismerte Udvari Ferencet, fölsímerő őt Bukarestben, a hol eleinte From Dávid majd pedig F. de Rom néven tartózkodik. A főkapitányság részéről Marinovich Jenő dr., a büntügyi osztály vezetője, azonnal megküldötte a Bukaresti rendőrségnek Udvari Ferenc arcképet, továbbá a körzetetét elrendelő bírósági végzés szövegét és három képet.

— **Az alsósági körjegyzőség** rendszeres segédjegyzői állás szervezése iránt e hó elején kérvényt nyújtott be az illetékes hatósághoz. A segédő kirendelese esetén a község 300 kor. lakámpénz-fedezetet nyújtana, míg a többi, a törzskönyvet államszolgálati véli fedezni. A nagyon felszaporodott munka elő nagy a körjegyzőségben, hogy a segédőre igenis nagy szüksége van a körjegyzőnek.

— **Katonai lövészgyűlések.** A katonaság részére szükséges loallomány beszerzése céljából az alábbi tervek szerint jásratusunkban lövészgyűlés fog tartatni, melynek müködési terve a következő: Május 6-án Celldömölkön állítja lovait: Celldömölk, Alsóság, Iszákfa, Alsó- és Felsőmes teri, Kemeneskőpöla, Tokoros, Kemeneimihályfa, Nagymányi Csóna Kemeneimihály, Vánócsek Mersevár, Kemeneesztetmaroson, Május 7-én Jánosházán állítja lovait: Jánosháza, Karakó, Nemeskeresztur, Keléd, Duka, Borgáta, Kissomlyó, Egyházashetye, Kis és Nagyköcök, Boba, Kemenespálfa és Nemeskocs. Május 8-án állítja lovait Magyaragencsen: Magyaragencs, Egy

házaskesző, Várkesző, Kemeneesztetpéter, Pápóc, Szentmiklósta, Kenyeri, Rábakecskéd, Kemeneishyész, Szergény és Kemeneimihályasi.

— **Makói hagyma.** Makórol jelentik: Néhány fővárosi lnp azt a hirt közölte, hogy Makón egy iptomai hagyma kerül forgalomba a makóinál olcsóbb áron és hogy ezzel a magyar termelés jó hírnevet veszélyeztetik. E hírszettel szemben Makó város polgármestere Galambos Ignác dr. kijelenti, hogy ebből a hírből egy szó sem igaz és néhány spekuláns azért hozta forgalomba hogy a makói hagyma árát lecsorítsák. Makón azonban ennek senki sem ül fel.

— **A görgővezetők és kazán fűtők** legközelebbi kepesítő vizsgái Sopronban marcius hó 3 napján délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fognak megtartatni. A kellően felkészült vizsgálati kerények a m. kir. ker. iparfelügyelőséghez küldendők Deák-tér 8.

Ház eladás.

Egy csinos ház az Ujtelepen, Petőfi-utca 8. sz. alatt, tartalmaz két egyszobás lakást és a hozzátartozó mellékhelyiségeket, jutányosan eladó. Bővebbet

Kiss József
háztulajdonosnál
Celldömölkén.

— **Szalay József**
K házában egy három szobás modern utcai lakás mellékhelyiségekkel együtt május 1-ére kiadó. Celldömölk, Dömölki utca 1—3.

TÜRLEY

A jelenkor legjobb tetőfedő anyaga az

ASBEST-PALA

Elpusztíthatatlan, soha javítást nem igényel. Tűmentes, fagymentes, vízhatalan és viharálló.

Alatt a hideg, nyáron viszont

KÖNNYŰ, mert a befedett terület négyzetméterenkint 10 kg., holott a holott a hornyolt cserépből négyzetmétere 40 kg., közönséges cserépből 65 kg., így palafedésre a legkönnyebb tető és a leggyöngébb fal is alkalmas.

Legmesszebbmenő jótállás!

Felvilágosítást, árjegyzéket és mintát kívánatra ingyen küldünk.

Magyar Asbest Palagyár
Jánosháza.

Iroda: Zollner-Bélanál-Jánosháza

Eladó-sági szőlő.

A Sághegyen, az alsósági határban a 300 t. j. könynyben felvett, 1507 hrsz. 1 katasztrális hold és 510 □ területű, néhai **TÖRÖK JÁNOS** főmérnök tulajdonát képezett szőlő, melynek három negyed része új ültetés, rajta egy tágas szobából, konyhából, élelscamrából álló hajlékkal s felszerelt préházszal és istállóval, szabad kézről eladó. Tudakozódni lehet

Fülöp József
református lelkész
Kőrmond (Vas m.).

1—2

Szőlő-oltványokat

szállít amerikai sima és gyökerekes vesszőket külön-fajokban, fajokban. Különösen jól va legdurvább valasztékban a már évek óta elnök és legmegbízhatóbb

Külföldeni első szőlőoltvány telep
Tulajdonos:
Gaspari Frigyes.
Medgyes 63 sz. (Nagyküllő m.)

szőlőoltványok a legújabb és legbiztosabb módra

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, amikégy minden szőlőoltvány megrendelésnek megküldés előtt az ismerő személyiségektől úgy azo- mint irásbelileg bizonyítást szereshet magának lenni szőlőtelep felállítás megbiztoságáról.

B u t o r o k.

háló, ebédők, uriszobák, szalonok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és konyháberendezések, vas- és rézbutorok, aszönyegek, függönyök, caillárok és szongorák szállíthatnak bárhova

Közpénzért, vagy rendkívül olcsón

Modern Lakberendezési Vállalat
BUDAPEST, IV., GERLÖCV.UTCA 7.
(Központi városrész mellett)

Hirdetéseket
jutányos áron vesz fel a kiadóhivatal.

SZŐLŐOLTVA NYOK.

Kiváló szőlő és gazdag gyökérzetű székényminőségű szőlőoltványok a legjobb bor- és legzesebb csemegefajokból

jobb és rendkívül bőtermő „Musci Grabszöngye”, a legfinomabb és legkorábban érő csemege. Ezekről amerikai és európai sima és gyökerekes szőlővesszők a legjutányosabb árak mellett eladók.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.
Készlet Szőlőoltványtelep.

Tulajdonos: **SCHMIDT MÁTYÁS**
Bogáron (Tortalmegye).

